

Thomayerova nemocnice si připomíná 80. výročí založení Masarykových domovů

Uprostřed polí a kvetoucích luk podél Kunratického potoka vyrostlo během pouhých 2 let zařízení, které v poválečném období nemělo v Evropě žádné obdoby. S výstavbou tzv. Masarykových domovů se začalo v roce 1926, první a hlavní etapa byla dokončena u příležitosti 10. výročí vzniku Československé republiky. 13. května 1929 přišli do Masarykových domovů první obyvatelé. Pavilony sloužily jako starobinec a chorobinec. Dětské ústavy byly rozděleny na dětský chorobinec, ozdravovnu pro děti do 6 let a zotavovnu pro děti ze sociálně slabých vrstev. Kromě prvního československého prezidenta T.G. Masaryka poctili sociální ústavy svou návštěvou také dr. Alice Masaryková, Edvard Beneš se svou chotí, spisovatel Antal Stašek či bratři Čapkové. Ze zahraničí to pak byly amsterodamský starosta, japonský princ Takamatsu nebo egyptský panovník Fuád.

Klid a pohodu po 11 letech vystřídal chaos a strach. Všechny pavilony pro dospělé a později i dětský ústav byly zabrány na příkaz okupantů pro zřízení vojenského nacistického lazaretu. S příchodem Rudé armády se situace příliš nezměnila. Poslední němečtí okupanti opustili Masarykovy domovy 23. června 1945, začalo však přijímání raněných a nemocných příslušníků Rudé armády, později nemocných vracejících se z koncentračních táborů a nucených prací v Německu. S odsunem posledních raněných vojáků ukončila 8. května 1946 svou činnost v Masarykových domovech vojenská nemocnice Rudé armády.

Radost starých lidí, kteří se po dlouhé době mohli vrátit zpátky do svých domovů, netrvala dlouho. Brzy přišlo rozhodnutí, že sociální ústavy se promění v nemocnici a později ve výzkumné ústavy. Proto došlo k přesunu chovanců i ošetřovatelů na jiná místa v republice, postupné přesídlování trvalo až do roku 1953. K slavnostnímu přejmenování ústavů na Thomayerovu nemocnici v Praze 4 Krči došlo 26. května 1954. Stalo se tak v souvislosti se 100. výročím narození významného českého lékaře a zakladatele české interní medicíny Josefa Thomayera. Josef Thomayer po absolvování klatovského gymnázia vystudoval lékařskou fakultu v Praze. Jako první v Čechách se zajímal o neurologii a bakteriologii. Po promoci se začal plně věnovat povolání lékaře. Nejdříve působil jako externista na několika pražských klinikách, od roku 1880 byl asistentem na interní klinice. V roce 1902 byl jmenován profesorem a přednostou interní kliniky. Byl autorem řady příruček a učebnic, své vědecké práce publikoval také ve Francii a Německu. V roce 1984 se dostalo nemocnici dalšího ocenění – byla zařazena mezi univerzitní pražské fakultní nemocnice.

Po roce 1989 došlo k razantní a plošné obměně všech přednostů, primářů a vrchních sester na základě konkurzů, k tomu přišel nový způsob financování nemocnic, chátrající pavilony, zastaralý přístrojový park či obrovská spleť nových zákonů a předpisů. Z rozhodnutí ministerstva zdravotnictví je Fakultní Thomayerova nemocnice od listopadu 1990 příspěvkovou organizací přímo podřízenou Ministerstvu zdravotnictví ČR. V 90. letech se součástí nemocnice stal i Kojenecký ústav s dětským domovem v Praze 4 Krči, dnešní Dětské centrum při Fakultní Thomayerově nemocnici s poliklinikou. U příležitosti 80. výročí založení Masarykových domovů je nemocnice stabilní fakultní nemocnicí s 25 pavilony a více než 2 tisíci zaměstnanci. Ze spádové oblasti jižní části Prahy a okolí přijímá pacienty, kterým je poskytována potřebná základní, specializovaná a vysoce specializovaná léčebná a diagnostická péče a rovněž ambulantní služby. Fakultní Thomayerova nemocnice provádí základní a klinický výzkum, zavádění a ověřování nových metod, podílí se na klinickém hodnocení léčiv a prostředků zdravotnické techniky. Poskytuje komplexní lékárenskou a ošetřovatelskou péči založenou na principech moderního ošetřovatelství, zejména ošetřovatelského procesu zaměřeného na prevenci, poradenství a výchovu pacientů.